

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Rzeszowie
ul. Miedziana 4a
35– 102 Rzeszów**

Zgodnie z art. 141 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), przesyłam w załączeniu zażalenie Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich RES – DROB Sp. z o.o., ul. Marii Konopnickiej 18, 35-211 Rzeszów, reprezentowanej przez Pana Marka Jurkiewicza – Prezesa Zarządu na postanowienie Prezydenta Miasta Rzeszowa z dnia 23 października 2019 r., znak: SR – II.6220.24.2019, w którym nałożono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia pn.: „**Instalacja do podczyszczania ścieków**” na działkach nr ew.: 2017/20, 2017/21, 2017/22, 2017/24, 2150 w obrębie 207 Rzeszów – Śródmieście oraz ustalono zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zażalenie wpłynęło w ustawowym terminie.

W związku z wniesionym zażaleniem wyjaśniam:

1. Analizując szczegółowo uwarunkowania wymienione w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą OOS, Prezydent Miasta Rzeszowa uznał, że dla analizowanego przedsięwzięcia niezbędne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, ze względu na charakter oraz rodzaj i skalę generowanych uciążliwości. Art. 66 ust. 1 ustawy OOS jasno precyzuje co zawierać musi każdy raport o oddziaływaniu na środowisko, przy czym należy zauważyć, iż nie jest to katalog zamknięty, a zgodnie z art. 68 ust. 2 pkt 1 ustawy OOS organ określający zakres raportu – kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może odstąpić jedynie od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 4, 13, 15 i 16 w/w ustawy. Innymi słowy ustawodawca określając w art. 66 ustawy OOS obligatoryjny zakres raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko nie przewidział możliwości zawężenia treści raportu tylko do zagadnień wskazanych przez organ prowadzący postępowanie, tudzież organy opiniujące, stąd też zarzut Inwestora, iż organ „wrzucił” w zakres raportu cały zakres analiz ujętych w art. 66 ust. 1 jest zupełnie bezzasadny.

Dodatkowo należy stwierdzić, iż organ stwierdzając konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz określając zakres raportu przeanalizował dokładnie opinie organów opiniujących. Opinią sanitarną z dnia 20 sierpnia 2019 r., znak: PSNZ.4540.118.2019, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rzeszowie stwierdził, że istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia. Stanowisko to podtrzymał pismem z dnia 16 października 2019 r., znak: PSNZ.4540.149.2019. Niewłaściwą jest interpretacja Inwestora, iż w swojej opinii Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rzeszowie ograniczył zakres raportu do analizy jakości powietrza i ochrony klimatu akustycznego. Organ inspekcji sanitarnej wskazał je jako kwestie, które z punktu widzenia zdrowia ludzi wymagają szczególnej analizy.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, w opinii z dnia 20 września 2019 r., znak: WOOŚ.4220.18.24.2019.PW.7 uznał, iż dla rozpatrywanego przedsięwzięcia nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na

środowisko. Stanowisko to podtrzymał pismem z dnia 4 października 2019 r., znak: WOOŚ.4220.18.24.2019.PW.9. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Rzeszowie w piśmie z dnia 23 sierpnia 2019 r., znak: RZ.RZŚ.436.541.2019.MS wezwał do uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia, a następnie w opinii z dnia 10 października 2019 r., znak: RZ.RZŚ.436.541.2019.MS przedstawił stanowisko, iż dla analizowanej inwestycji nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe opinie zostały szczegółowo przeanalizowane, jednakże tut. organ nie znalazł w nich podstaw do wydania postanowienia o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Rozpatrywana inwestycja jest źródłem uciążliwości, w szczególności zapachowych i hałasu, które systematycznie potwierdzają zgłoszenia mieszkańców osiedla, na którym instalacja jest eksploatowana, w związku z czym zachodzi duże prawdopodobieństwo, iż analizowana inwestycja jest eksploatowana w sposób niewłaściwy.

2. Stowarzyszenie „Nasz czysty i zdrowy Rzeszów”, reprezentowane przez Prezesa – Panią Małgorzatę Grzywę zostało dopuszczone do udziału w postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla rozpatrywanego przedsięwzięcia, w trybie przewidzianym w art. 31 § 2 w związku z art. 31 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.). Organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu, jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny. Rozpatrując wniosek o uznanie Stowarzyszenia za stronę w prowadzonym postępowaniu, organ przeanalizował cele statutowe i uznał, że cele te uzasadniają udział organizacji w toczącym się postępowaniu.

Za dopuszczeniem organizacji do udziału w postępowaniu przemawiał także interes społeczny. Analizowane postępowanie administracyjne dotyczy ochrony środowiska, stanowiącego element dobra wspólnego, a w interesie społecznym leży troska o zachowanie środowiska w dobrym stanie.

Interpretacja skarżącego może prowadzić do wniosku, że organizacje ekologiczne mogą uczestniczyć w postępowaniu prowadzonych wyłącznie z udziałem społeczeństwa, co pozostaje w sprzeczności z zasadami ustawy OOS. W orzecznictwie sądowym nie ma sporu co do tego, że udział organizacji ekologicznych w postępowaniach, których przedmiotem jest ochrona środowiska, uzasadniony jest ze względu na wagę konstytucyjnej zasady kontroli społecznej. W interesie społecznym jest sprawowanie przez społeczeństwo (organizacje ekologiczne) kontroli nad prawidłowością podejmowanych działań, także w zakresie szerszym niż gwarantują to przepisy o udziale społeczeństwa, a tym bardziej w tych postępowaniach, w których ze względu na brak konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko – nie jest przewidziany udział społeczeństwa (wyroki sądowe: NSA z 4 grudnia 2001 r., sygn.. akt II SA 2464/00; NSA z 15 czerwca 2000 r., sygn.. akt II SA/Gd 790/98; WSA w Warszawie z dnia 2 marca 2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 2275/06; WSA w Warszawie z 26 kwietnia 2007 r., sygn.. akt IV SA/Wa 741/06).

Biorąc pod uwagę powyższe, w omawianym przypadku zastosowanie znajduje przepis art. 31 § 1 pkt 2 KPA. W przeciwnym wypadku brak byłoby możliwości aktywności i kontroli społecznej w omawianym postępowaniu, a zauważyć należy, że udział organizacji ekologicznej przyczyni się niewątpliwie do lepszej ochrony środowiska, jego wartości, jak i zdrowia ludzi zamieszkałych w okolicy.

3. Odnosząc się do kwestii ustalania kręgu stron w prowadzonym postępowaniu administracyjnym, należy zwrócić szczególną uwagę na brzmienie art. 74 ust. 3a ustawy OOS „*stroną postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Przez obszar ten rozumie się:*
- 1) *działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;*
 - 2) *działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;*
 - 3) *działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem*”. Szczegółowa definicja strony postępowania, wskazana w w/w ustawie szczegółowej powoduje, że organ nie może ograniczać się jedynie do wykładni art. 28 KPA, tym bardziej, że uciążliwości, których źródłem jest instalacja do podczyszczania ścieków są realne, zgłaszane systematycznie przez mieszkańców, będących sąsiadami omawianej instalacji.
4. W zażaleniu na postanowienie Prezydenta Miasta Rzeszowa z dnia 23 października 2019 r., znak: SR – II.6220.24.2019 Inwestor wskazuje, iż rozpatrywana inwestycja, dla której wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji środowiskowej jest już inwestycją zrealizowaną, a jego wystąpienie jest następstwem postępowania prowadzonego przez Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego dla miasta Rzeszowa. Należy zwrócić szczególną uwagę na fakt, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach służy przede wszystkim określeniu zasad wykonania inwestycji i jej późniejszej eksploatacji przy uwzględnieniu aspektów środowiskowych. Jak wprost stanowi art. 72 ust. 1 ustawy OOS wydanie decyzji środowiskowej następuje przed uzyskaniem wymienionych w tym przepisie rozstrzygnięć, czyli m. in. decyzji o pozwoleniu na budowę oraz o zatwierdzeniu projektu budowlanego. Podana konstrukcja mogłaby prowadzić do wniosku, że decyzja ta może być wydana tylko dla inwestycji projektowanych, a nie już zrealizowanych. Jest to istotne, gdyż art. 59 ustawy OOS odwołuje się do pojęcia „planowanych” przedsięwzięć, przy okazji wskazania, jakie przedsięwzięcia wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Decyzja środowiskowa może zostać uzyskana również dla inwestycji już zrealizowanej, co potwierdza dominujący pogląd występujący obecnie w orzecznictwie sądowym. Podkreśla się w nim, iż decyzja środowiskowa może być wydana nawet w przypadku, gdy dane przedsięwzięcie jest w fazie realizacji, zostało zrealizowane, czy już funkcjonuje (Naczelny Sąd Administracyjny w wyrokach z: 6 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2147/11 oraz 26 października 2011 r., sygn. akt II OSK 1820/11). Postępowanie dotyczące decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie staje się wobec tego bezprzedmiotowe tylko dlatego, że została ona już w całości lub w określonej części wykonana (wyrok NSA z dnia 3 lutego 2010 r., sygn. akt II GSK 6/10). Ograniczenia takie nie wynikają również z postanowień art. 2 ust. 1 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, który wskazuje że państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogom otrzymania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków na środowisko, przed udzieleniem zezwolenia. W praktyce obowiązek uzyskania decyzji środowiskowej może między

innymi dotyczyć przedsięwzięć zrealizowanych w ramach samowoli budowlanej, podlegających procedurom legalizacyjnym przed organami nadzoru budowlanego w związku z podjętymi przez nie czynnościami, poprzedzającymi przede wszystkim wydanie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych czy też zatwierdzenie projektu budowlanego (wyrok NSA z dnia 6 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2147/11 oraz z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt II OSK 470/13). Potwierdza to wprost także art. 49 ust. 4a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.). Przyjęcie, że w takiej sytuacji nie można wydać decyzji środowiskowej tylko dlatego, że inwestycja została zrealizowana powodowałoby nie tylko zagrożenie dla oceny skutków środowiskowych danej inwestycji, ale paradoksalnie uprzywilejowałaby inwestora, który zrealizował przedsięwzięcie w ramach samowoli budowlanej.

Dla powyższej inwestycji prowadzone jest więc na wniosek Rzeszowskich Zakładów Drobiarskich RES – DROB Sp. z o.o., ul. Marii Konopnickiej 18, 35-211 Rzeszów, reprezentowanej przez Pana Marka Jurkiewicza – Prezesa Zarządu postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym wykonanie raportu jest jednym z etapów postępowania, niezbędnym w ocenie tut. organu, w celu prawidłowej oceny instalacji i jej wpływu na środowisko oraz zdrowie ludzi.

5. Kwestie podniesione przez skarżącego, dotyczące pozwolenia zintegrowanego wydanego dla instalacji do uboju drobiu nie są w ogóle przedmiotem prowadzonego postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej.

Z up. PREZYDENTA MIASTA RZESZOWA

Anna Kozicka
**ZASTĘPCA DYREKTORA WYDZIAŁU
Ochrony Środowiska i Rolnictwa
Urzędu Miasta Rzeszowa**

Otrzymują:

1. Adresat + akta sprawy.
2. Rzeszowskie Zakłady Drobiarskie RES – DROB Sp. z o.o., ul. Marii Konopnickiej 18, 35-211 Rzeszów.
3. Strony postępowania według wykazu, zgodnie z art. 49 KPA – tablica ogłoszeń Wydziału Ochrony Środowiska i Rolnictwa Urzędu Miasta Rzeszowa, Rynek 7 (parter - korytarz), tablica ogłoszeń w Ratuszu, Rynek 1 (parter – korytarz), miejsce planowanego przedsięwzięcia, Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Miasta Rzeszowa.
4. SR-II-a/a.